

МІЩЕНКО Сергій Олексійович (21. 05. 1974, м. Зіньків, нині Полтавського р-ну Полтавської обл. — 01. 12. 2022, с. Ковалівка Сватівського р-ну Луганської обл., похований 07. 12. 2022 у рідному місті) — військовик. Молодший сержант. Герой України (2023, посмертно). Повний кавалер ордена «За мужність», Хрест бойових

заслуг (усі — 2022). У 1991—93 служив у лавах Національної гвардії України в м. Кривий Ріг Дніпропетровської обл. Працював у Опішнянському підрозділі міліції (Зіньківський, нині Полтавський р-н). Потім займався підприємницькою діяльністю в галузі будівництва в м. Хорол Лубенського р-ну Полтавської обл. У перші дні (лютий 2022) пішов служити в Збройні сили України. Як командир відділення взводу протитанкових ракетних комплексів 87-го протитанкового дивізіону 45-ї окремої артилерійської бригади Корпусу резерву Сухопутних військ Збройних сил України брав участь у боях за Київ, міста Буча й Ірпінь Київської обл., поблизу м. Барвінкове, сіл Вірнопілля та Бражківка Ізюмського р-ну Харківської обл. Установив рекорд дальності пострілу з «Джавеліна» на 5,5 км з точним попаданням у ціль. Загалом Сергій Міщенко знищив 35 одиниць російської військової техніки, з них 26 броньованої, зокрема 14 танків. Лише під час одного з боїв він підбив 7 одиниць ворожої техніки, зокрема й 4 танки. Загинув під час виконання бойового завдання. У червні 2023 вулицю Першотравневу у рідному місті перейменовано на його честь.

В. С. Муха

Бібліографічний опис:

Міщенко Сергій Олексійович / В. С. Муха // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2023. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-878056>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).